

EL BROLLADOR

PORTAVEU DE LES ASSOCIACIONS DE VEINS DE CALDES DE MALAVELLA
I DE CASSA DE LA SELVA

Num 19 GENER 1978

Gener-Casadevall, S.A.

Instal.lacions Elèctriques i Fontaneria

Cardenal Margorit, 14 - Tel. 21 34 41
GIRONA

Taller:

Rep. Argentina, 7 - Tel. 46 00 45

Botiga i oficines:

Av. José Antonio, 17 - Tel. 46 00 85

CASSÀ DE LA SELVA

Faller de Fusteria

Josep Surra

C/. Verneda, s/n

Cassà de la Selva

REDACCIÓ

Col·lectiu de Redacció de
les Associacions de Veïns
de Caldes de Malavella i
Cassà de la Selva.

Col·laboradors:

Plató Pérez Baró

Santi Vizcaíno

Antoni Figueres

Lluís Comalada

"Pla de Benaula"

Jordi Casellas

M. Teresa Batlle

Lluís Cordonet

Ramon Rabassedas

Miquel Moncadas

Jaume Pérez Nuell

Francesc Izquierdo

Josep Barnés

"Roberto Alcazar y Pedrín"

SUMARI

Editorial.	3
Punt de Vista.	4 i 5
Esquitxos.	6
Col·laboració.	7
Evocacions	8 i 9
Orientacions Cristianes.	10
Pàgines locals . . .	11 a 14
Temps de Cinema. . . .	15
Pàgina Femenina. . .	16 i 17
Eleccions mun. quan? .	18
Passatemps i humor .	19 i 20
Cooperativisme	21
Bústia del Brollador	22-23

EDITORIAL

Durant els darrers anys, les associacions de veïns han complert amb més o menys èxit, una sèrie de funcions importantíssimes. Han servit per a fer prendre consciència dels seus drets a la població o barri. Han servit, posteriorment, de portaveu de les aspiracions del Poble, front a organismes oficials i, en certa manera, de frè a determinades actuacions arbitràries dels mateixos.

Per això, amb la "predemocràcia" encetada el 15-J i encara més després de les properes eleccions municipals, hi ha la tendència a creure que les associacions ja han complert amb la seva missió i que ara és el temps dels partits.

Aquesta posició és tan absurda com ho seria el creure que no calen sindicats pel sol fet d'haver-hi partits. El partit compleix unes missions de control i legislatives, mentre que el sindicat és una eina de defensa del treballador. Doncs bé, l'associació ha d'ésser una eina de defensa del ciutadà.

Calen associacions neutrals políticament, que no vol dir apolítiques, ni que els seus membres no puguin estar enquadrats dintre un partit. Hauran d'intervenir activament en el control de la política municipal, col·laborant, si cal, amb els partits i no resignant-se ha ésser una entitat "de segona categoria". Hauran de presentar, si les circumstàncies ho aconsellen, candidats a les eleccions municipals, essent incompatibles els càrrecs municipals en relació als de Junta d'associació.

I cal, en definitiva, que les associacions siguin un canal de comunicació entre l'Ajuntament i el Poble, col·laborant amb Assemblees obertes on es pugui discutir la política municipal i recollir suggeriments fent-se ressó de les necessitats populars.

Aquestes són les associacions de veïns que nosaltres veiem com a operatives. Sense abandonar les activitats culturals o recreatives, però amb una ferma posició respecte a la política municipal i àdhuc comarcal.

COL·LECTIU DE REDACCIÓ

El Col·lectiu de Redacció de "El Brollador" no es solidaritza necessàriament ni es responsabilitza de les opinions expresades pels seus col·laboradors.

No seran publicats els originals que no vagin signats i acompanyats de les dades del signant.

PUNT DE VISTA ...

L'acabament d'any és el temps en que es sol passar revista del que s'ha fet, i proposar nous objectius o acabar de conseguir els vells.

Aplicant aquesta reflexió a les activitats de l'Associació de Veïns de Caldes, ens hem adonat de que no es podia fer un anàlisi com cal. La manca d'objectius prefixats per una banda i l'incoherència de les diverses actuacions, per una altra, fan aquesta tasca molt difícil.

Resumint les activitats de dos anys tenim: concursos, conferències, "El Brollador" curset de català, cinema infantil, pavimentació de la pista del Casal, afers urbanístics, tot això sense contar les innumbrables instàncies dirigides a diversos organismes amb més o menys èxit.

D'aquesta enumeració hom en treu una primera conclusió. Sembla que entre les activitats del primer any predominen les qüestions culturals i en el segon les polítiques. Ara bé, l'actuació d'una associació no pot mai ésser fruit de l'improvització sino que ha de venir determinada per uns objectius i un programa prefixat. La manca d'aquest programa fa que en determinats moments es produeixin tensions entre els associats i els seus òrgans rectors o executius.

De tot això es dedueix que falta donar una orientació concreta a l'Associació. Que ho impedeix?

Tenim que l'organització es basa en una assemblea de socis i en una Junta Rectora (deixant a part els representants de barri, molt abandonats darrerament). Quin d'aquests dos òrgans en té la culpa?

Potser les posicions estan canviades. Sempre, que sapiguem, ha estat la Junta Rectora qui ha tirat del carro de les iniciatives, amb uns quans socis, dissortadament molt pocs i sempre els mateixos. L'Assemblea ha estat convocada per assumptes de tràmit, que reglamentàriament exigeixen la seva aprovació. I, encara, l'assistència ha sigut molt reduïda. La lògica diu que hauria d'ésser al revés, que l'Assemblea hauria d'anar al davant i la Junta Rectora ésser l'òrgan executiu.

Això indica una falla en el plantejament que cal rectificar. Avui, poques persones a Caldes s'adonen de la necessitat de tenir una Associació de Veïns. En tenen prou amb el cinema-guarderia infantil dels diumenges a la tarda. No cal dir que amb aquest esquema de funcionament, eren previsibles els enfrontaments entre la Junta i els socis.

Per evitar tot això és absolutament necessari que cada Junta Rectora, elegida democràticament per tots els socis, presenti en un plaç curt, a partir de la seva constitució, un programa concret d'actuació, que el sotmeti a l'aprovació de l'Assemblea, i que actui atenint-se a ell.

Conseqüentment i atenint-se a aquestes premises, la Junta Rectora de l'associació de Veïns de Caldes de Malavella, convoca per a primers de febrer, una Assemblea General Extraordinària, a la que cal que TOTS els socis hi assisteixin.

Pretenem fer un exhaustiu anàlisi de l'actuació de l'Associació des dels seus començaments i, en particular, de l'actual Junta des de l'estiu passat.

Alhora, caldrà discutir l'actuació futura, revitalitzar la figura dels delegats de barri i, a més, que tots els socis es comprometin a aportar la seva col.laboració a les tasques de l'Associació, que a fide comptes són en benefici del POBLE.

DIMARTS, 7 DE FEBRER DEL 1978

CASAL, A LES 10 DE LA NIT

ASSEMBLEA GENERAL

EXTRAORDINÀRIA

PUNT DE VISTA

Fent honor al nom d'aquesta secció, avui presentem als nostres lectors dos punts de vista respecte a un tema que ara és notícia a Cassà: la situació d'Opció Democràtica Cassanenca en l'entorn consistorial.

Per a esclarir opinions i acallar rumors, ens hem adreçat a dos elements d'elevat pes específic en aquest afer: el Sr. Joan Maymí, membre destacat d'O.D.C., i el Sr. Josep Mestras, batlle de la Vila.

Les preguntes que els hem fet són:

1. Creu convenient l'intervenció d'Opció Democràtica Cassanenca en el control de les gestions municipals? Per què?
2. Quines són les actuals relacions Opció-Ajuntament?
3. Davant d'una situació de buit de poder, Quina alternativa creu viable?

La resposta del Sr. Maymí al nostre qüestionari, és la següent:

- 1.-En primer lloc cal aclarir un punt. La comissió nomenada pels partits polítics per a treballar prop de l'Ajuntament de Cassà de la Selva, no és ni pretén ésser, una comissió de control. Per a poder controlar una cosa, persona o estament, cal un poder sobre el que s'ha de controlar i una disposició per a fer-ho. Opció Democràtica Cassanenca no té el poder ni està disposada a fer-ho. D'aquest raonament en va sortir el nom i l'ideologia de la comissió informativa que s'ha proposat, tal com deiem a la circular informativa del mes de Novembre, rebre tota l'informació possible de l'Ajuntament i donar-la al poble cassanenc. Aquesta, i cap més, és la funció que s'ha proposat complir la Comissió Informativa.
- 2.-Per a comprendre la situació actual de les relacions entre la Comissió Informativa i l'Ajuntament caldria fer una història de quina ha estat la nostra activitat des del dia 2 de setembre, data en que vam presentar formalment la documentació que ens avalava com a representants dels partits polítics a l'Ajuntament de Cassà, fins avui. A més de molt extensa, seria un relat carregós per la persona que no hagi viscut el problema de la vora. Però per centrar la pregunta que ens feu, sí que hem de dir una cosa: el consistori va acceptar la Comissió Informativa d'Opció Democràtica per què el Sr. Mesa, governador civil de la província els va apretar. Passats uns dies de la presentació dels documents abans esmentats, i davant de l'impossibilitat de que fossim rebuts pel consistori, vàrem demanar audiència al Sr. Governador. Al moment ens va rebre. Una vegada estudiada la problemàtica que li vam presentar, ens va dir que, encara que caldria discutir uns punts amb el consistori de Cassà, podíem marxar tranquils doncs la Comissió seria acceptada. En menys de 24 hores estàvem reunits

a l'Ajuntament de Cassà, convocats pel Sr. Batlle, i després d'una reunió de més de tres hores, la Comissió fou acceptada... però per força. Contestar una lletra que t'ha adreçat un amic és d'educació fer-ho. Contestar una instància que un ciutadà ha adreçat a un estament, és propi de la serietat que hi ha de regir per la funció social que desenvolupa. No contestar el consistori les instàncies presentades per la comissió; no comunicar-nos amb suficient antelació el contingut dels plens, trencant així el compromís agafat pel consistori; no fer-nos saber el dia en que es celebrà el plè del mes de dedembre, al llarg del mateix s'hi havia de discutir una instància presentada per nosaltres el dia 3 del mateix mes; en definitiva, no respectar els acords presos directament amb el Sr. Batlle vol dir, al nostre entendre, que els fem nosa. Vol dir, i aquesta actuació del consistori ho confirma, que ens van acceptar per força. Per tant, com diguem a la circular informativa del present mes de Gener: "Per nosaltres no queda trencada la voluntat de treball i de diàleg. El que no volem és que el consistori actual ens faci ballar al seu so. Qui hagi trencat el pacte, que faci les passes pertinents per a arranjat-lo. Nosaltres no ho farem pas."

- 3.-Eleccions municipals democràtiques quan més aviat millor.

El contacte amb el Sr. Mestras fou verbal, i no contestà al qüestionari presentat, però manifestà que la seva postura era d'abstenir-se de fer cap declaració referent a la política local, tenint en compte les properes eleccions municipals, ja que no vol influir de cap manera en les idees o posicions dels cassanencs. Quan sigui el moment oportú, digué, tothom haurà de, més o menys, definir-se.

Fins aquí les respostes que ens han fet del qüestionari que els hem presentat. Entre les respostes de l'un i el mutisme de l'altre, el lector podrà treure'n les seves opinions i les seves conjetures.

L'Associació, creiem, ha fet prou encetant el tema.

ESQUITXOS

ESQUITXOS

ESQUITXOS

A Reus, el batlle reconeix la seva situació transitòria, vista l'inminència de les properes eleccions municipals, i demana als partits integrats en la Comissió Política Municipal d'intervindre en la confecció del proper pressupost. És una decisió honrada que ens fa reflexionar sobre les dificultats que tindran molts Ajuntaments sortits de les eleccions democràtiques, al tenir que treballar amb pressupostos confeccionats sota una òptica diferent.

Sembla que de la reunió celebrada darrerament entre els senyors Suarez i Felipe González en sortí un acord previ, segons el qual les eleccions municipals es celebrarien a mitjans d'abril. Encara que no som supersticiosos la reunió fou en divendres i tretze... No es pot estar mai segur de res!

Serà veritat això que diuen de què comença una època de democràcia? El congrés demana a diversos membres de l'anterior Govern, presidit per Arias Navarro, i a ell mateix, que informin sobre l'afer del Sahara. Potser algun dia podrem demanar, també, responsabilitats als membres d'algún Ajuntament.

A Lloret, Socialistes de Catalunya demanen l'amnistia per a un hotel, que havia d'ésser enderrocat per no complir les normes d'edificació. És un bon detall que tindrien de considerar aquells que veuen les esquerres sempre en el paper de "dolents". Desitjem que s'escampi l'exemple de les amnisties urbanístiques, car, si hom ha d'enderrocar tots els edificis que surten de normes, abundaran més els solars que les cases... Però, anem en compte, que ja sense amnistia, alguns tinents d'alcalde fan el que els surt dels pebrots...

La palma dels rumors de Gener se l'ha endut la notícia - després desmentida - de que Socias Humbert es presentava candidat a l'alcaldia de Barcelona nogensmenys que per Socialistes de Catalunya. Bon canvi de jaqueta, a fé!!

La famosa pintada sobre el medi ambient a Cassà, i que comentem en un altre lloc de la revista, ja ha desaparegut. Sembla, segons rumors, que el motiu ha sigut que la Caixa d'Estalvis, no tenia permís per a fer publicitat en la valla del seu solar. I és que n'hi ha que pensen en tot...

I, per avui, prou d'"Esquitxos", que ni els carrers de Caldes ni els de Cassà estan en bones condicions per a gaires mulladers...

=====ROBERTO ALCÁZAR Y PEDRÍN=====

MATAMALA : UN BARRI DISCRIMINAT

Per obra i gràcia del Ministeri d'Obres Públiques (MOP per als amics) Cassà té un barri discriminat: Matamala.

Un bon dia, " de la noche a la mañana" que diem els catalanistes, els veïns es varen trobar amb una ratlla continua de color groc, pintada per els inspirats artistes del Ministeri d' O. P. que barrava el pas a tots els vehicles en direcció a Cassà. Hi hagué consternació i instància a l' alcalde , signada per tots els veïns, preguntant que fos suprimida la ratlleta. Resultat : " Considerando esto y aquello y lo de mas allá ..." que no hi havia res a fer, que diuen els del M. O. P. que " la raya no la quita ni Dios"

Després de la consternació, la indignació. " Que si farem, que si deixarem de fer", tot plegat aigua calenta. Els primers dies, multes a tort i a dret. Després... ai, després...! la virtut del pobre: resignació.

Hom creu que l'Ajuntament devia pensar que al no haver-hi pisos per el mig no valia la pena de dur el problema al Suprem, i des d' aleshores asisteix impassible a un espectacle tan incongruent i divertit com aquest:

1.- Els veïns de Matamala que volen anar amb vehicle a Cassà sense ficarse en terreny privat son obligats a seguir per la carretera " Girona - Sant Feliu " en direcció a Girona, fins al terme de Llambilles, girar i desfer el camí cap a Cassà. Total, vuit quilòmetres. Distància de Matamala a Cassà : cent cinquanta metres

2.- L' indret ont es troba la cruïlla objecte de la desviació de trafec te qualificació de " casco urbano" en el Plà Genral d'Ordenació, petitesa que no degué haver estat prou palesada davant el Ministeri de la O. i de la P.

3.- A Matamala hi viuen una trentena de famílies, hi ha tres granjes i just a la cruïlla hom troba tres industries. Tots plegats remenen més de cent vehicles entre automòbils, camions, tractors agrícoles i altres màquines mòbils. Actualment ningú respecta la ratlla contínua; Això fà que, entre anades i vingudes, l'article 174 del vigent Còdig de Circulació és infringit tres o quatre centes vegades al día.

4.- Sembla que tant per part dels agents municipals com dels de Tràfec s'han desentès d'aquestes infraccions puix no les denuncien. Si tenim en compte que la tal infracció és mereixadora d' una sanció de cinc centes pessetes, la negligència dels esmentats agents de la llei causa a la Hisenda pública un perjudici diari de l'ordre dels quaranta mil duros. Creiem que l' Economia Nacional, i no en parlem de la local, no està per desapropitar un ingrés tan ben guanyat.

5.- Si bé sembla que les raons aduïdes per la invenció de la ratlleta es basan en la presència d' una corba amb visibilitat inferior als dos cents metres preceptius, no hauriem d'anar gaire lluny per trobar antecedents de ratlles discontinues en corbes, canvis de rasant, ponts, etz. El que vol dir que quant convé, els de la O i de la P les preceptives tècniques se les passen pels dallonses.

6.- Els veïns de Matamala, orfes de caliu vilatà en la discriminació de que són objecte, ignoren si en el futur es veuràn obligats a pagar les contribucions i els impostos municipals al poble del costat, però si hom els concedeix l'honor de continuar pagant a Cassà, amb tota humilitat i amb les degudes reverencies pregunen a l'Ajuntament que almenys una vegada a l' any, el dia del trinco-trinco s'els permeti trepitjar la ratlleta sense l' ai al cor de que els enxampin els de la moto.

I que Déu hi faci més que nosaltres !

" De Cassà estant "

COL. LABORACIO

EL FRED

Es molt possible que el lector d'aquestes "evocacions" pensi,algunes vegades:

- Aquest carallot del Benula sembla que està més identificat amb les coses velles que amb les noves...

No. No és pas aquesta la nostra posició. Ens interessaven totes les coses,les velles i les noves. Sobretot si es referixen a Caldes. Però tenim la gosadia de sentir-nos un xic espectadors de la vida i,si expliquem facècies que han passat,ho fem amb el desitg de que la gent jove tingui un testimoni fidel de quelcom pretèrit,i que nosaltres oferim al comentari i a la comparació sense altre mèrit que els molts anys que portem a l'esquena.

No som,encara,prou vells per a situar-nos en la posició de que "todo tiempo pasado fue mejor...". Estem molt lluny de la nostàlgia.

Hem escrit tot això amb cert caire de pròleg, ja que avui volem "evocar" quelcom evidentment superat: La molta fred que es passava a Caldes i la poca fred que s'hi passa avui.

Aquelles matinades de Desembre o de Gener!, amb la boira freda que omplia el respir de fumeres blanques; amb la neu pintada com en una pinzellada sobre el Matagalls o el Turó de l'Home,i amb el termòmetre impossible recordant-nos el "sota-zero" fins a les onze o les dotze del matí...

I,de tant en tant, un xic de neu a les teulades.

Les nits es feien llargues en les cambres gelades, i l'hora de llevar-se era una prova de valents i decidits,llestos en posar-se mitjons i samarretes abans de quedar-se cor-glaçats,mentre deien a l'estimada:

-Maria,vols que et posi una altra "manta" als peus?

El glaç,a fora,havia dibuixat carrells fantasmagòrics amb els gotims d'aigua perduda i,a les finestres,una crosta gèlida no deixava veure les primeres llums del matí.

I deia en Mateu:

- Avui si que fot un fred de ... !

Però,tant a la vila com a pagès,la gent es defensava com podia de la baixa temperatura.

Si,amb mentalitat actual,haguéssim d'explicar com lluitava el poble contra la fred,ben segur que,al cap de pocs mots,sortiria la paraula "planificació". En el temps d'abans es desconeixia el "planning",però de fet la gent combatia les glaçades amb certa eficàcia,sense planificar,però escalfant-se les orelles i la panxa,i tenint bona cura en evitar que es fessin "penellons" al dit petit de cada peu.

El primer medi per a combatre el fred era el foc, amb una ampla varietat de versions:

El foc a terra o la llar de foc, símbol mitològic de la unió familiar,lloc de conversa i vacines, de capvesprades memorables o tristes nits de vetlla de difunts; redós de l'avi i del gat; flama vivent que mantenia, dibuixada pel fil de fum de la xemeneia, l'imatge de la casa habitada.

El braser,d'aram o de ferro, on s'hi cremava carbonet i al voltant del qual les noies enfredorides s'hi escalfaven les cames mentre,tot xerrant,manejaven l'agulla o el ganxet. El braser tenia dos complements molt importants,la pala i el "burro". La pala, de llautó,rotona d'un cap,s'utilitzava per apilonar de manera convenient el carbonet,i mantenir el caliu del braser. No tothom sabia emprar la pala; calia una certa experiència i,sobretot,gràcia. Sovint,la mainada rebia algún castanyot per haver remenat el caliu amb poc encert. El "burro" era un embalum de fustes que permetia col·locar-hi un braser per a ficar-lo dintre dels llençols glaçats del llit sense perill de cremar-los. El "burro" era un bon amic dels fredelucos de la casa:de la "padrina" i del noi magre i malal·tís.

El braser tenia mals jocs. Si no estava ben encès, donava mal de cap;millor dit:"caparrassa". I podia, fins i tot,arribar a intoxicar greument als seus devots per les perilloses emanacions d'òxid de carbó.

Una divertida varietat del braser era el "frare-escalfallits";recipient de coure tancat,amb uns forats per a deixar entrar l'aire i col·locat a l'extrem d'un mànec de ferro. Es feia servir com a "burro" per escalfar els llits abans de la preocupant facècia d'anar-se'n a dormir.

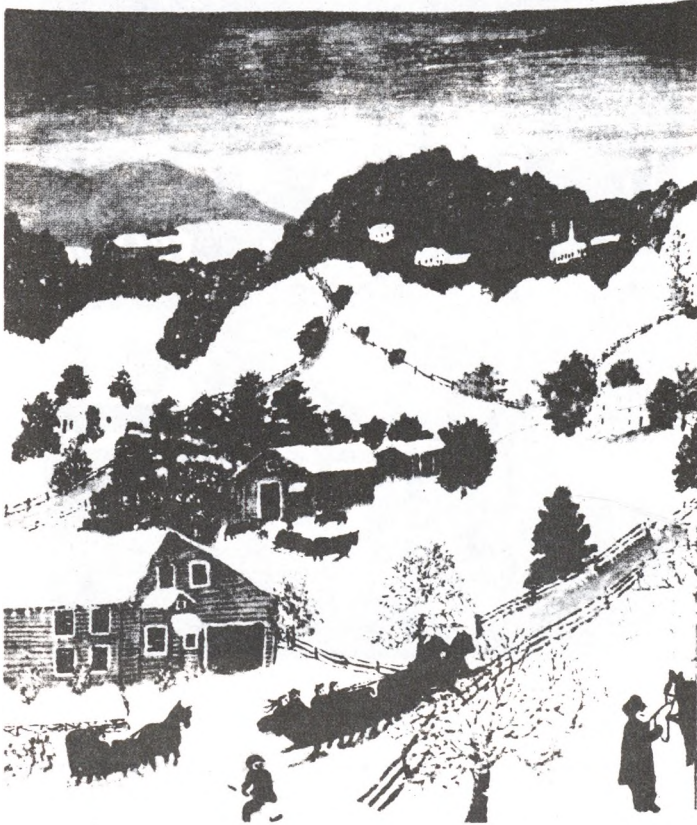
Altra varietat de braser era el "maridet",anomenat així per la simpatia que li tenien les dones. Era un braser petit,tancat,que es posava sota els peus o a la falda,i aconsolava penellons i turmells reumàtics o panxes velles i arrugades,en altre temps turgents i plenes d'esperances.

L'aigua calenta,ben calenta,ficada dintre d'un "calorífero" metal·lic,atemperava peus,ronyonada i esquena. Era un bon company de llit; millor que les de gendre de l'Angeleta o d'en Miquel. Però també calia tenir-hi precaucions:si,per poca cura,deixaves el tap de rosca sense apretar,et podia "fotre" una escaldada de misericòrdia!

La segona arma de que es disposava per a lluitar contra el fred era l'abrigall. La gent es protegia amb una espècie de cuirassa de roba. Tothom portava una samarreta de llana... o dues o tres.

El tapaboques,abric de nas,boca,cap i coll, era el company inseparable dels homes. La barretina,vermella o morada,podia tapar fins les orelles, i s'emprava per a tenir calent el cap. Era,com el Barça,quelcom més que un abrigall:era,i encara ho és,un símbol autèntic de catalanitat.

Complement obligat del tapaboques i la barretina eren els esclops. Calçat de fusta, que es farcia amb palla seca, servia per caminar pels camins xops de pluja, pels estables i galliners. Els esclops, hereus directes dels "soccus" hel·lènics feien a la gent més alta i fins podien servir per a dançar acompanyadament al ritme del "cric-crac" de les seves soles amb puntes de fusta.

I la faixa. Una faixa de llana gruixuda que cenyia la cintura, que abrigava els lloms i que aguantava ben fort uns pantalons de vellut, era un element imprescindible del vestit masculí. Prevenia la trencadura, guardava la bossa dels diners i disimulava, en lo possible, el ventre important dels homes granats.

L'indumentària d'hivern de les dones era complexa i feixuga. Gipons, cossets, enagües, calces sota genoll, mitges de llana, "mitenes" (guants sense dits), i la mantelleta, petita esclavina que es portava sobre espatlles i pit, i que tenia un ús tan universal que igualava totes les dones: ja fossin masoveres, menestres o majores.

La roba de llit també era important. Des de la cama de dormir, que portaven tant els homes com les dones, i que solia ser de franel·la o de felpa, fins els "peücs" abric de peus propi de vídues o fadrines, passant per "colxes", adredons, flaçades i cobrellits. La gent dormia dintre d'una veritable cabana de roba deixant a fora, només nas i ulls... ja que el cap disfrutava de l'abric d'un "escorre-fesols", barretina blanca acabada amb una borla de seda.

El tercer mitjà contra el fred era l'alimentació abundant i rica d'estimulants i grasses. El vi calent, les torrades amb all i oli, els bitxos i les cireretes, la ensalada, les arangades, l'aiguardent i la "canya", la bona sopa de pa amb menta menjada amb cullera de fusta, i tantes altres llaminadures, escalfaven l'estómac i les sangs i ajudaven a passar els dies grisos i les nits negres...

Com han canviat els temps!. Avui el foc a terra és un luxe; el petroli, el "butano" i l'electricitat atemperen les cases, i el jovent refusa portar fins una samarreta de fil!.

Resta, incommovible, el sol, "sol, solet" que tant escalfava als d'ahir com als d'avui. Amic de vells i de mainada, astre somrient, imatge del benestar, que si a l'estiu ens fa la guitza quan anem a la "piscina", a l'hivern ens beneeix les passejades dels matins dels dies de festa.

He escrit sobre el fred de Caldes. He intentat presentar l'imatge incòmoda que visqueren els nostres avis, amb el secret propòsit de que la juventut valori com cal la millor comoditat d'avui.

I ara, després d'haver-ho escrit em ve a la memòria un proverbi ben nostre que diu, més o menys, "Qui no té seny, no té fred". Penso que potser he parlat excessivament del fred ja que començo a tenir massa seny.

Joves ...Perdoneu!

ORIENTACIONS CRISTIANES

A partir d'ara, en aquesta pàgina exposarem i comentarem diferents textos originals dels estaments més representatius de l'Església, ja siguin de les Conferències Episcopals, Encíclicques, cartes pastorals, etc. Amb això pretenem informar de l'opinió de l'Església respecte les qüestions de més actualitat. Els temes avui seleccionats són:

L'ALEGRIA I LA FESTA

Totes les persones del món experimenten en les seves vides la necessitat de l'alegria, de la festa. L'esperen amb il·lusió. Però l'espectacle del nostre món no espresta massa a l'alegria. Com viure en actitud de festa enmig de la lluita, de l'esclavatge, de les injustícies, enmig de l'aridesa del caminar de cada dia? On és l'arrel d'aquest misteri?

Per als creients, Crist resucitat fa de les seves vides una festa contínua. Viure de Crist ressucitat és viure en festa. D'aquesta forma l'alegria pot apareixer inclús enmig de la prova més dura que l'home es vegi obligat a suportar o enmig de la monotonia de la vida diària.

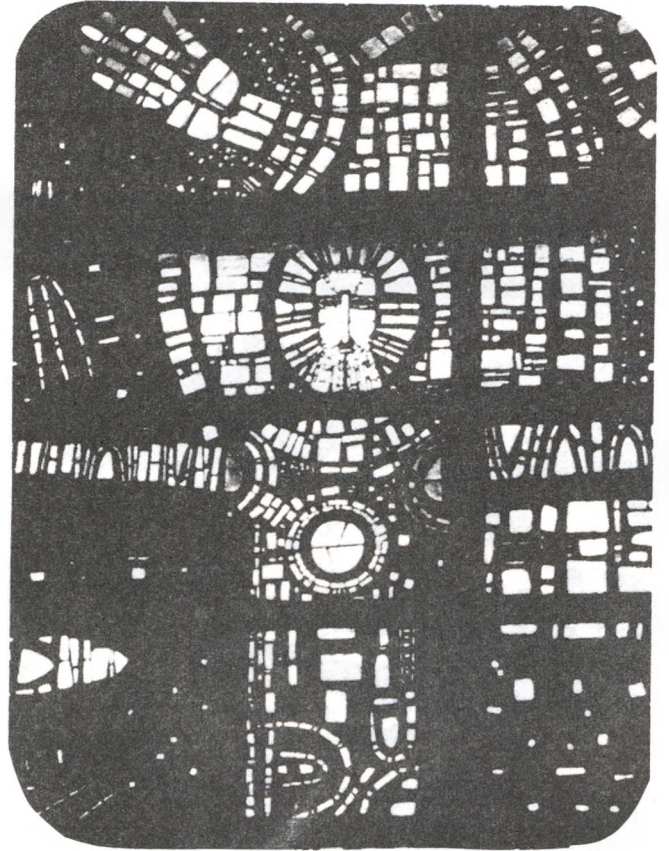
La vida tota és sembrada d'alegries. Cal saber reconèixer-les i gaudir-les. Elles són el signe i l'annunci d'aquesta festa definitiva a la qual tots som convidats i que no tindrà fi. (Conf. Episcopat Espanyol)

Manifestem alegria quan aportem iniciatives, quan treballem per la reconciliació, quan animem els cansats, quan estimulem els adormits. No ens deixem ofegar per la foscor de l'injustícia, alegrem-nos i encomanem alegria, ja que l'alegria és la llum i el motor de la vida.

DRET DE L'HOME A LA CULTURA

Es un dret natural de l'home l'accés als bens de la cultura. Per tant, és del tot necessari que rebí una instrucció fonamental comú i una formació tècnica o professional d'acord amb el progrés de la cultura en el seu propi país. I és per això que cal esmerçar-se en l'accés dels ciutadans, si la seva capacitat intel·lectual ho permet, als graus més alts de l'estudi, de manera que, dintre lo possible, assolixin els càrrecs i responsabilitats adequats a la seva capacitat i a l'experiència que hagin adquirit dintre la societat. (Pacem in terris, Joan XXIII)

Cal treballar per a que l'accés a la cultura no sigui un problema econòmic ni ideològic. L'escola ha de ser gratuïta i lliure. L'ocupació de càrrecs de responsabilitat ha de venir determinada exclusivament per la capacitat intel·lectual de l'individu.

DRET A L'EXISTÈNCIA

L'home té dret a l'existència, a l'integritat corporal, als mitjans necessaris per a un digne nivell de vida, com són principalment l'aliment, el vestir, la venda, el descans, l'assistència sanitària i, finalment, els serveis indispensables que a cadascú ha de donar l'Estat. L'home té dret a la seguretat personal en cas de malaltia, vellesa, atur i qualsevol eventualitat que el privi, sense tenir-ne culpa, dels mitjans que li calen per a sustentar-se. (Pacem in terris, Joan XXIII)

Estic segur que quan Joan XXIII es pronuncià respecte al dret a l'existència, tenia presents, també, els milers d'homes morts en nom de la justícia, els infants que no arriben a néixer, les víctimes de les guerres, les negligències sanitàries, les tècniques defectuoses, les deficiències d'organització. No ens podem conformar veient com l'error humà, tècnic o ideològic, és el principal violador del dret a la vida. Responsabilitzem-nos de les nostres actituds amb un criteri ferm de respecte al pròxim.

Selecciona i comenta: Miquel Moncadas i Jovanet.

LA ASOCIACION DE VECINOS DE CALDAS INFORMA

En la asamblea general de socios celebrada el pasado diciembre se informó ampliamente sobre algunos detalles sobre las gestiones que la AVCM viene haciendo en materia de urbanismo. El calor de las discusiones hizo que no se pudiera entrar en detalles. Puesto que parece existir una cierta confusión en dicho asunto, creemos interesante insistir sobre los mismos, con ánimo de dar por zanjadas de una vez las discusiones.

BULLIDORS.- Los asuntos mas o menos relacionados con MINAS tienen una legislación muy compleja, resultando muy difícil "obligar" al cumplimiento de las disposiciones legales o de los fallos judiciales, por no quedar bien definido quien tiene poder para hacerlo.

Nos comunica el Ayuntamiento que está intentando resolver el problema por la via de la avenencia con las sociedades concesionarias. Aunque no tenemos una confianza extraordinaria en los resultados, debido a la postura transigente en estas cuestiones a que nos tiene acostumbrados en Ayuntamiento, consideramos que es, en estos momentos la solución mejor. En caso de tener que tomar otras medidas, deberán ser señaladas por la Asamblea General del próximo febrero.

URBANIZACIONES.- No entraremos en detalles legales, puesto que no somos expertos en tales menesteres. El asunto está planteado así: El Ayuntamiento considera que las Urbanizaciones aprobadas ultimamente lo han sido correstamente, a la vista del " silencio administrativo" de Urbanismo, ante la solicitud de aprobación definitiva.

Por el contrario, Urbanismo considera que en este caso concreto no es aplicable la clausula citada. Consultados algunos abogados, no existe una opinión unánime.

Mientras tanto, las urbanizaciones están teoricamente paradas por falta de permiso. El problema es epinoso, pussto que aunque se admita que el Ayuntamiento haya obrado incorrectamente al autorizarlas, en este momento no es el Ayuntamiento el perjudicado, sino por una parte el PUEBLO, y por otra parte los compradores de parcelas, si bien se habia, oportunamente, dado suficiente publicidad a la precaria situación de los permisos y estos compradores actuaron por su cuenta y riesgo al comprar.

Hay un tercer aspecto de la cuestión, puesto que si se sigue con la construcción, sin la necesaria infraestructura de servicios será, en un futuro más o menos lejano, CALDES que tendrá que hacer fren-

te a los gastos de pavimentación, alumbrado, etc., o pleitear con los propietarios de las parcelas.

TALLER EN CONSTRUCCION.- Las gestiones se iniciaron el pasado 20 de septiembre, cuando el local se habia empezado a construir sin los correspondientes permisos.

La afirmación pública del propietario, de que los planos han sido retenidos en el Ilustre Colegio de Arquitectos a instancias del Presidente de la AVCM es, además de absurda, temeraria, puesto que presupone un acuerdo muy poco elegante entre ambas partes. Atenta a la buena fama del Colegio y de la Asociación y ambas entidades podrian perfectamente querrellarse por difamación.

Existe la posibilidad, por el contrario, de que, por determinadas razones, estos planos no hubiesen sido retirados en su dia. En todo caso, es evidente que al coincidir en una misma persona las circunstancias de Teniente de Alcalde y de propietario, hay un caso claro de abuso de autoridad.

Por otra parte, la postura pasiva del Ayuntamiento, lamentamos tener que decirlo, informa bien a las claras de los que se puede esperar que resuelva. En cualquier situación verdaderamente democrática hubiese habido bien voluntarias, de tratarse de personas consecuentes, bien forzadas por el resto del Consistorio.

CONCLUSIONES.- La Junta de la AVCM cree honradamente haber cumplido con su deber. Somos los primeros en lamentar el haber tenido que proceder, de palabra o de obra, contra nadie. Dejamos en este momento las decisiones en manos de instancias superiores, con cuya resolución estaremos o no de acuerdo. Pero consideramos que por encima de todo, la ley debe ser igual para todos. Y con esta tranquilidad de conciencia nos presentamos frente a la Asamblea, para que nuestros consocios nos censuren, si hemos procedido equivocadamente. Y también para recabar de todos la necesaria colaboración para acabar estos asuntos y para emprender otros. Por el bien de la Villa de Caldes y de sus moradores. Pero de todos, no de unos cuantos.

NOTICIARI DE L'ASSOCIACIO

Un grup de nois i noies de Caldes, que en altres ocasions ja han col.laborat amb l'AVCM - ens referim al Grup Itaca- estan tractant de formar un grup d'excurcionisme, al redos de l'Associació. Ànim i Benvinguts!

ESPORTS A CALDES===ESPORTS A CALDES===ESPORTS A CALDES===ESPORTS A CAL

Futbol

III regional

Flassà - Caldes   3-3
 Calonge-Caldes   1-0
 P B Anglès - Caldes   5-2

Juvenils

Caldes - Hostalric   2-1
 Vidreres-Caldes   2-4
 Caldes - Farnés   2-6
 Caldes-Palafolls   3-0

Infantils, torneig amistat

Caldes - Cassà   4-1
 Tordera-Caldes   1-1
 Caldes-Riudellots   1-2
 Caldes - Lloret   1-4

L'EQUIP INFANTIL DEL CALDES

Entrenador: Pere Gil Ruiz

Porters: Joan Lluís Ambite, Lluís Joanmiquel, Jordi Diaz

Defenses: Ramon Oller, Josep Blanquera, David Gillen, Pere Garcia,
 Carles Xifra, Xavier Esparraguera, Manuel Reina, Joan GarciaMitjos: Xavier Vilà, Joan Boades, Armand Artero, Joan Oller, Joaquim
 Brujats, Marc Ramos, Jordi Cantó.Capdevantera: Josep Perxachs, Josep Diaz, Josep Canaleta, Rafael Gil,
 Joan Riera, Jaume Iglesias

L'equip infantil del Caldes és el primer any que participa en aquest torneig. Malgrat això, ha obtingut una victòria sobre el Cassà i un empat a Tordera, encara que ha perdut amb el Riudellots i el Lloret, dos conjunts que no és el primer any que juguen en aquest torneig, ço que fa que tinguin més experiència que el nostre equip infantil. Els resultats obtinguts fins ara són, doncs, lògics.

Tenim que dir que l'interès que la Junta de L'Unió Esportiva de Caldes està demostrant per als equips infantil i juvenil és molt gran. Així ho demostra el fet de que hagin posat un autobus al servei dels equips, per a poder fer els desplaçaments amb major comoditat. Creiem que aquest és un bon camí de cara al demà, ajudar al màxim als nois del poble per un altre dia poder tenir un primer equip amb una forta base de jugadors locals.

ESPORTS A CALDES=== ESPORTS A CALDES===ESPORTS A CALDES===ESPORTS A CAL

Tennis

Torneig de NADAL

Organitzat per el grup ITACA, als que felicitem, ha tingut lloc a Caldes un torneig de tennis, quant tot feia temer que l'afició a aquest bell esport es perdia al nostre poble.

NOTICIES === NOTICIES === NOTICIES === NOTICIES === NOTICIES === NOTI

Dies enrera, el Grup SOM I SEREM ens va oferir una representació de teatre, als locals del CASAL, a la que hi hague una notable afluença de públic. Nervis de debut apart, la representació fou bona i ens atrevirem a dir que hi han alguns elements que poden arribar a esser bons actors. Ens en feliciteriem, car semblava que el panorama teatral de Caldes els ultims anys era molt negre. Ens agradarà tornar-los a veure aviat.

El proper 31 de Gener i a les Escoles, la Caixa d'Estalvis oferirà als nois i noies de les escoles una xerrada amb projecció de dispositives, sobre l'expedició de la UEC al Kilimanjaro i altres llocs d'Àfrica. Presentarà alguns dels membres de la UNIO EXCURSIONISTA DE CATALUNYA (UEC) protagonistes de l'aventura. Enhorabona.

ASSEMBLEA GENERAL EXTRAORDINARIA

Per a el proper
DIMARTS, 7 DE FEBRER

A L C A S A L

a les 10 del vespre

Es convoca a tots els socis a
l'Assemblea General
Extrahordinària

NO HI FALTEU

Cas de no haver-hi quorum, segona convocatòria per
divendres 10 de febrer

Para el proximo
MARTES 7 DE FEBRERO

E N E L C A S A L

a las 10 de la noche

Se convoca a todos los socios a la
Asamblea General
Extraordinaria

NO FALTEIS

TEMPS DE CINEMA-TEMPS DE CINEMA-TEMPS DE CINEMA-TEMPS DE CINEMA

Fa molts anys que sentim aquella exclamació tan corrent com plena de sentit que diu: "Ai, quan es giri la truita...". En segons quins aspectes ja ha girat, i molt depressa, per cert. Tant, que per culpa del giravolt tan sobtat, està escaldant a joves i als que encara no ho són.

No és molt sospitós que, en tan poc temps, l'indústria cinematogràfica del país hagi pogut fabricar tant material pornogràfic? Es possible que hagin sortit tants productors, tants directors desconeguts fins ara, i tants artistes disposats a ensenyar el cul? No serà que aquesta indústria ja funcionava i per a l'exportació? Els espanyols fins no fa pas un any erem una excepció: molt agraïts per haver-nos estalviat tantes tentacions. Així d'aquesta manera varem poder desenvolupar la nostra picardia, la nostra imaginació, ja que totes les escenes semi-eròtiques que ens deixaven veure, obligaven a l'espectador a recórrer a la seva imaginació per tal d'esclarir situacions manipulades. Molt agraïts, també. Per això crec han sortit tan bons directors i artistes dintre el gènere.

He dit que la joventut i la mainada en surt perjudicada d'aquest canvi. Per què? Ningú ha volgut pensar en ells. Què els hi hem preparat? Què rumiaven les persones i estaments que, durant tant de temps, han tingut la paella pel mànec? No podran pas dir que no han disposat de temps ni de diners suficients. O bé, pensaven que l'eslogan d'Espanya "és diferent" era una realitat? És una pena.

Es hora, doncs, de pensar en tot aquest problema, que ho és tant de pares com de joventut.

Cassà està, per sort, ben equipada de sales de projecció, i això, crec, permetria es poguessin confeccionar diferents programes i per diferents edats. De fet són dos els programes que es passen diferents. De les dues sales, una d'elles, no podria dedicar les sessions del diumenge i festius per fer programes exclusivament per a la joventut?

CHARLOT, ADEU...!

La diada de Nadal s'acabà amb una notícia trista per a l'aficionat al cinema i per a tota persona sensible a l'amor i les llibertats humanes: "Tot dormint, s'ha mort Charles Chaplin, Charlot". Quantes vegades, tant de petits com de grans, ens ha fet riure! Amb un humor net, humà, fresc, que entenia tothom.

Però ja no l'enteniën tant quan denunciava injustícies socials, que ho feia; quan denunciava la pobresa, que ho feia; quan denunciava els dictadors, que també ho va fer.

La seva mort, precisament en el dia de Nadal, serà segurament per a recordar-lo encara més, ja que les seves pel·lícules, no tenien l'esperit del Nadal?

R.

AGINA FEMENINA _____ PAGINA FEMENINA _____ PAGINA FEMENINA _____ PAGINA FEMENIN

Bacalao a " la llauna"

Ingredientes para cuatro personas

400 g. de bacalao cortado a trozos
3 dientes de ajo
1 vaso de vino blanco
1 cucharada de pimentón
1 hoja de laurel
2 cucharadas de harina
1 decilitro de aceite
perejil y pimienta

Una vez remojado el bacalao, escurrirlo, secarlo con un paño, pasarlo por la harina y freirlo con aceite abundante, hasta que tome un color ligeramente dorado.

A medida que se vaya terminando de freir, colocarlo en una bandeja o fuente metálica.

En el aceite que ha quedado de freir el bacalao, echar la mitad de los ajos picados, freirlos ligeramente, echar el pimentón, el laurel y el vino, mezclando todo bien y echarlo sobre los trozos de bacalao; un poquito de pimienta y meter la fuente en el horno, en el que se dejará cocer durante 15 minutos, hasta que esté ligeramente gratinado.

VARIANTE Se puede añadir también tomate pelado y picado, que se echará después del pimentón y antes de agregar el vino, sazonando con un poco de sal y de azúcar. Asimismo se puede añadir algún pimiento del tiempo, asado, pelado y cortado a tiras.

Si sólo necesita unas gotas de limón, pínchelo con un tenedor y apriete con fuerza. El limón soltará unas gotas y quedará entero, sin estropearse.

Cuando termine de hacer una mahonesa, échele una cucharada de agua hirviendo. Con este tratamiento, la salsa le durará muchos días sin descomponerse.

NINA _____ PAGINA FEMENINA _____ PAGINA FEMENINA _____ PAGINA FEMENINA _____ PA

UN JARDIN EN UNA BOTELLA

Si un dia fueron barcos o miniaturas lo que metimos en botellas, ahora hemos llegado a embotellar las plantas. Normalmente son plantas tropicales frágiles al frio y utilizadas en interiores.

El recipiente puede ser un botellón de farmacia antiguo, un envase de garra que el crismita las operaciones de preparación, plantado, y mantenimiento.

Una vez unas cañas arena y tur

Des el fondo con una de

con de nado.

elegido el recipiente, no pueden ser útiles largas, un embudo, piedrecitas, una mezcla de ba, y ... las plantas.

pues de limpio y seco el recipiente, cubrir con las piedrecitas y a continuación llenar capa de unos diez centímetros de la mezcla arena y turba, algun fer veniente tierra es

pudiendo añadir tilizante. Es que el plano té algo incli

te una cuchaplanta, si plantar, Caso de no nos valta y re mas al

A continuación debemos hacer, medianra sujeta a una caña, un hueco para cada guiendo el orden de hacer un agujero y empezando por la parte mas posterior . poder introducir la mano en la botella, dremos de dos cañas para situar la plan cubrir las raices. Debemos plantar las tas en la parte de atrás .

Los cui te pequeño les de las procurando le dé cos de tes de sobre formar te se las

dados que requie jardin son los plantas del in

tener el botellón cerca de una ventana, evitan el sol directamente, asi como los cambios brus temperatura. Deben dejarse pasar unos dias anregar, cuando se haga, basta con pulverizar la tierra y hojas, sin que el agua llegue a barrillo. Cuando una hoja o planta se marchi debe eliminar para evitar que se estropeen demás

re es norma terior,

nos in temos

alegría de la casa, fitónias, bromélias, sensitiera, etc.

En el lugar donde se compran las plantas dicarán cuales son las más adecuadas. Ci algunas: Ficus repens, ananás, palmeras,

-----ELECCIONS MUNICIPALS:

QUAN ?? -----

"Mientras yo sea alcalde, no permitiré que nadie hable de política en el Ayuntamiento".

Aquesta frase-eructe, expel.lida per un alcalde que va guanyar la guerra (qualsevol semblança amb la realitat no és pura coincidència), palesa la castració política a la que ha estat sotmesa la vida municipal en els gloriosos quaranta anys darrers.

I encara dura!! Aquest és el mal: que després de la mort del dictador (quina nit més llarga!), després d'unes eleccions constituents (mireu-nos, països estrangers), després d'una impostura democràtica (eh que ho fem bé?), tot hagi resultat una facècia.

Això funciona així (que vol dir que no funciona) per què, com sempre, hem començat la casa pel teulat.

La cèl.lula bàsica de la vida política d'una comunitat nacional és el municipi i, al menys fins ara, ningú ha dit "el municipi és meu" a excepció dels propietaris que en detenten el poder amb caracter vitalici. Per desgràcia, els parlamentaris, sorgits del medi que abans en deiem oposició, només han necessitat mitg any per demostrar llur capacitat de claudicació davant el problema bàsic del país: la reforma de la vida i del govern municipal. Suárez se'ls ha rifat a tots!

Qui preguntí el paper que té l'Associació de Veïns en tota aquesta comedia és que no ha entès l'objecte i la funció d'aquest tipus d'associació en la vida comunitària. Per obra i gràcia del desenquadrament polític del país, les associacions de veïns estan cridades a ser la veu de la consciència popular i a sentir-se obligades a fiscalitzar la tasca d'uns ajuntaments que no han estat volguts pel poble.

Fatalment les coses hauran de romandre així fins l'hora de les eleccions. La resistència a convocar eleccions municipals per part del Govern central, ajudat pel tèrbol comportament de la suposada oposició, fa que les eleccions no acabin d'arribar. Per què? Tan viu és encara el record del 12 d'abril de 1931? A qui fan por les eleccions municipals?

Sembla que, per desgràcia, les Associacions de Veïns tenen feina per dies...

PASATIEMPOS

CRUCIGRAMA CONCURSO. Al resolverlo hay que colocar los 11 cuadros negros que contiene. Las soluciones hasta el dia 10 de febrero en esta dirección: EL BROLLADOR, "Pasatiempos" Caldes de Malavella.

Tambien pueden depositarse las soluciones en el Buzon del CASAL, de Caldes.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
										1
										2
										3
										4
										5
										6
										7
										8
										9
										10

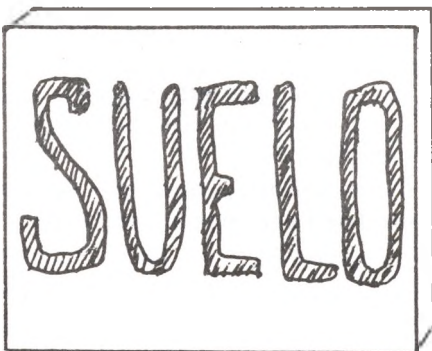
HORIZONTALES:

- 1.- Que tiene buenas costumbres. 2.- En Meji-
co, vaso para beber agua. 3.- Sarro de los
dientes. Cabra montés. 4.- Rio de la America
Meriodonal, afluente del Paraguay, que sirve
de frontera entre Paraguay y Brasil. Capital
europea. 5.- Tela fuerte. Antiguo estado, ve-
cino de Caldea. 6.- Extremidad de un ave.
Cierta forma de vigade hierro. Contracción.
7.- Sal formada por la combinación del ácido
hidrurífico con una base. 8.- Abulilla. Símbolo
quimico del oxígeno. Dios egipcio. 9.-
Que come mucho y con avidez. Dativo de pronombre. 10.- Tostasen al fuego.
Demostrativo.

VERTICALES:

- 1.- Anfs. 2.- En plural, pólipo del oido. 3.- Acción de cortar una cosa
parte a parte. 4.- Departamento del Perú. Abreviatura de alteza. Veneno sa-
cado del látex de diversos árboles y que sirve a los javaneses para empo-
zoñas las flechas. 5.- Complicado juego japonés. Letra con que se desig-
na el primer objeto de una serie. Haga trazos. 6.- Pone en circulación
papel moneda. Uno . Preposición. 7.- Instrumento músico de cuerda. En plu-
ral, articulo determinado. 8.- Acertada, oportuna. Abreviatura de punto
cardinal. 9.- En plural, medida de longitud. 10.- Te atrevas. Alábase

J E R O G L I F I C O

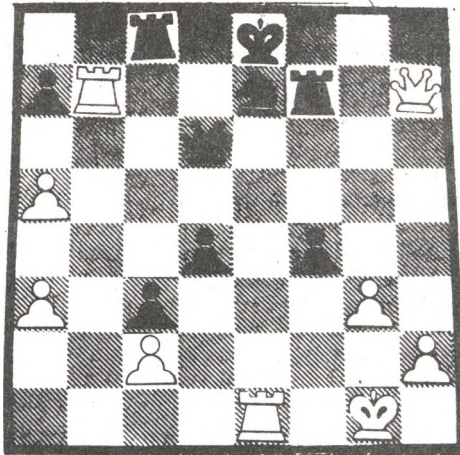
¿ Ha llamado alguien ?

CLASIFICACION FINAL DEL
CAMPEONATO DE REGULARIDAD

1	Joan Borrell	180 p
2	Ramon Calvet	145
3	Gragori Falgueres	140
4	Antoni Figueres	110
5	Antoni Vinyoles	110
6	Jordi Cantó	5

CACS-ESCACS-ESCACS-ESCACS-ESCACS-ESCACS-ESCACS-ESCACS-ESCACS-ESCACS-ESCACS-ESCACS

BLANCAS JUEGAN Y GANAN...

El sacrificio de una pieza efectuado por Harston en una partida contra Whiteley, Inglaterra 1974, es plenamente correcto como se demostró. El rey en el centro fue el tema de ataque que facilitó la victoria a Harston en sólo dos jugadas.

terior-SOLUCION DEL Nº ANTERIOR---!x!x---SOLUCIÓN DEL Nº ANTERIOR-solución

C6C+ , PxC
T2T+ , R1C
A5R+ , R1A
T8T Mate

C6C+ , R1C
T2TD , DxT
A5R+ , DxA
C7R+ , ...
CxD y los peones pasados blancos, ganan.

---HUMOR---humor---HUMOR-----HUMOR-----HUMOR---humor---HUMOR---humor

Reunión en la que el tema era capital y trabajo. En un rincón un individuo despistado. De pronto uno le pregunta,
- Y tú, ¿qué opinas sobre esto?
- Hombre, yo sólo sé una cosa. Tenía veinte duros y se los presté a uno. Eso era capital. Ahora intento que me los devuelva, eso es trabajo.

Un que arriba tard a una conferència.
-Entri, diu el porter, però si us plau, no faci soroll.
-Ah!! Ja dormen?.

Diálogo entre un negro y el Señor:
- Señor ¿Por qué mi cuerpo despide un olor tan penetrante?
- Para defenderte de los insectos molestos de la selva.
- ¿Y por qué es tan negro el color de mi piel?
- Para que no te abraze el sol del Ecuador.
- ¿Y por qué son tan grandes mis pies?
- Para que puedas correr velozmente y huir de los animales de la jungla.
- Bien Señor, ¿por qué entonces me hiciste nacer en Nueva York?

No es lo mismo:
Sube arriba y ponme en fresco este besugo, que sube arriba y ponte fresca que ahora subo.

*****

P A G I N A   D E   C O O P E R A T I V E S

Ja en diverses ocasions hem assenyalat la nostra opinió de que les Cooperatives són un dels mitjans a l'abast del Poble per a millorar la seva situació econòmica, al mateix temps que constituïxen una magnífica escola de ciutadania. El company CORDONET ens explica ací una experiència viscuda.

La meua experiència sobre cooperació es limita a una Cooperativa vinícola, si bé vaig viure tot el període de formació i els cinc anys següents.

La cooperativa es va fundar per iniciativa d' unes vuitanta famílies vinaderes, que estaven cansades de fer-se el vi, particularment per el perill de picar-se o avinagrar-se, cansats de les veremes i cansats de que els compradors els paguessin el vi a baix preu, amb l'excusa de que no resultava econòmic carregar partides petites. Altres, fartes de vendre el raïm per cap diner. Des d' el primer moment, tots hi van posar el coll. Tots els interessats van celebrar una reunió, on es va votar una Junta provissional per a elaborar el projecte d'Estatuts, demanar crèdits oficials i privats, tenir cura de que es fessin els plànols del futur celler... en una paraula, posar en marxa la Cooperativa. Per a fer el projecte d' estatuts varem visitar les cooperatives properes, i es discutiren i sospesaren tots els punts, a fi de fer uns estatuts que s'ajustessin a les nostres necessitats. Quant el borrador fou fet, ens en donaren una còpia a cada interessat, es discutí en assemblea general i es feren les llistes definitives de socis. També es damanà un crèdit a l' Institut Nacional de Colonització, amb la garantia dels béns de cada un dels associats.

A propòsit d' aquest crèdit hem de dir que, si bé a Girona ens havien assegurat que arribaria abans d' un any, no fou concedit fins al cap de més de tres anys i encara perquè, desesperats, ens posarem a escriure a Franco, als Ministres d' Agricultura i d' Industria i a no sé quantes persones més. Un cop fets aquests escrits sí, fou rapidíssim, abans de vuit dies ja el teniem concedit.

Mentre esperaven que arribés el crèdit Oficial, tots els associats van sortir com a fiadors per a aconseguir crèdits de la Banca privada. Es començà a edificar el local, a fer les instal·lacions i posar la maquinària de la nostra cooperativa. El primer any, (1963) només hi havia unes quantes tines fetes però varem estibar els raïms com varem poder, en part en els dipòsits fets, en part en d' altres que varem llogar.

Els començaments varen ésser molt difícils, però amb l' ajuda de tots plegats i estrenyent-nos una mica el cinyell vam anar passant. Només

us vull dir que els tres primers anys, tot el que els socis deixaven a la Cooperativa anava destinat a pagar despeses i interessos dels crèdits concedits per la Banca. Tot això es va lograr perquè tots els socis anaven sabent les dificultats perquè passavem. Hi hagué mesos en que hi hagueren dues i tres assemblees.

M' he deizat de dir-vos que un cop fets els tràmits previs fou elegida la primera Junta Rectora, així com un Consell de vigilància de tres membres per a controlar l' activitat de la Rectora. A part, hi havia un comptable per a la part administrativa. Tots plegats celebravem una reunió setmanal, com a mínim.

El President de la nostra Cooperativa es cuidava de vendre el vi, assebantant-ho als altres companys de Junta i consell de vigilància. Sempre procuraven anar venent el vi durant tot l'any i així agafavem els diferents preus de la campanya. Feiem una entrega als socis cada quatre mesos, la dels mes de novembre era la liquidació de la collita de l'any abans.

Se que experiències semblants s'han dut a terme en altres camps, Cooperatives de queviures, de treball (exploten en comú les seves terres amb maquinària comunitària).

Crec que el cooperativisme no sols es viable sino que es molt enriquidor a nivell personal, sempre que la gent que passi al davant mantingui un fort contacte amb la majoria de companys que els han elegit. Per altre banda, es un medi eficaç per a solucionar problemes que a nivell individual son molt difícils; també per a eliminar intermediaris entre el productor i el consumidor. Hi havia el projecte de formar una confederació de Cooperatives a nivells comarcal i provincial, que s' intercanviesin els seus productes. No sé com està actualment aquest projecte.

Encara que he estat parlant en passat, no vol pas dir que la Cooperativa se n' hagi anat a l' aigua. No. Avui, després de catorze anys d' existència continuada i funcionant, tenen les seves instal·lacions quasi totalment amortitzades, i els companys es senten mes units que mai, S' ha anat canviant la gent que era al davant, però l' esperit continua essent el mateix.

CONCURSOS

En el número de DESEMBRE es varen convocar dos concursos, un de dibuix infantil i un altre d'idees per l'emblema de l'ASSOCIACIO. No hem rebut, lamentablement, cap original. Per aquest motiu, el de dibuix queda desert i el de l'emblema es cobreix amb una proposta d'emblema feta per la junta, proposta que figura en la portada.

DEL BROLLADOR-LA BUSTIA DEL BROLLADOR-LA BUSTIA DEL BROLLADOR-LA BUST

Sr. Director,

M'adreço a vostè per tal de veure publicada aquesta carta, en la que intentaré explicar una sèrie de coses que no entenc.

A Cassà, i en marge relativament curt de temps, hi han hagut polèmiques, a nivell popular, relacionades amb la gestió municipal. Seria llarg fer-ne un balanç, però com a més conegudes esmentaré les de la "casa de la Coma" i els darers estira-i-afluixa amb Opció Democràtica Cassanenca.

El poble ha comentat extensa, i fins i tot, irònicament aquets afers. Tothom ha tingut tema de conversa, i que si són naps, que si són cols, tot s'acabava dient que si bé el Sr. Mestras no és el batlle ideal, al menys ha estat el millor de la postguerra.

Jo, cassanenc de quatre dies, no puc opinar sobre els anteriors, però, renoi amb aquest!

Primer he vist una plantilla de municipals que fa esgarrifar a qualsevol. Si la relació de municipal per nº d'habitants de Cassà es mantingués arreu, les grans capitals trobarien un eficaç mitjà per a combatre l'atur...

També he pogut veure una Festa Major en la que un batlle que tot ho controla i que degut al seu treball hauria de vetllar per la cultura, permet una programació en la que no hi ha cap acte de caire cultural. Les qüestions relacionades amb el concert organitzat per l'Associació de Veïns crec que entra dintre aquest àmbit de "col.laboració cultural" per part de l'Ajuntament.

Continuades modificacions en la forma de la Plaça de la Coma, contribueixen a que Cassà no cansi, sigui variat, a part de que fa sentir als seus habitants el goig de veure en què s'en van els diners del pressupost Municipal, o millor dit, els diners de tots.

I veig, per a més INRI, com el camp de futbol recenment il.luminat, veurà ara una tribuna, que paliarà, en gran part la manca de guarderies, d'ambulatori o servei metge permanent, d'ambulància, de llar pels vells i d'institucions municipals que donin un real ajut i caliu al poble.

Per tant, només cal felicitar-nos per l'efectivitat de l'actual consistori i les reaccions populars que susciten les seves actuacions.

Com deia aquell, tots els pobles tenen el govern que mereixen.

Atentament,

"Pau Xaloc"

...aquesta normalitat, i que van des de comunicació de tota tipus tamb...

OFICIALITAT I COOFICIALITAT

Qui fa aquest relat és una noia... Els segrestats... Aquesta normalitat... Els segrestats d'Anna Maria Montoliu... Els segrestats d'Anna Maria Montoliu... Els segrestats d'Anna Maria Montoliu...

Del Campesí

Assistiren milers d'illencs

Passat a les 7 de la tarda... Assistència de cent-ga... Assistència de cent-ga...

ADMISSIONS

La part administrada... La part administrada... La part administrada...

VICTORIA SORPRENENT

Encara que predicant hincáu no... Encara que predicant hincáu no... Encara que predicant hincáu no...

Jornades d'...

Es debatrà un doc... Es debatrà un doc... Es debatrà un doc...

Gráficas Duch

...aquesta normalitat... Els segrestats... Els segrestats d'Anna Maria Montoliu... Els segrestats d'Anna Maria Montoliu... Els segrestats d'Anna Maria Montoliu...

